

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-12-15
Besvaras senast
2020-12-29

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2020/21:999 Uppdatering av lagstiftningen om skyddsjakt

I Dalarna finns det en varg som skadskjutits i samband med en skyddsjakt. Trots flera dagars eftersök kunde den skadskjutna vargen inte påträffas. Långt senare har man observerat en varg som är halt och lytt – uppenbarligen skadskjuten. Den är till synes utmärglad och sannolikt lidande. Med hjälp av DNA har man konstaterat att det är den skadskjutna vargen.

Länsstyrelsen i Dalarna anser att det inte är juridiskt möjligt att återuppta skyddsjakten. Samma länsstyrelse anser att det inte går att bevilja en ny skyddsjakt eftersom den skadskjutna vargen inte anses utgöra samma olägenhet som när man beslutade om skyddsjakt första gången. Enligt jaktförordningen 40 c § får jägare som påträffar ett skadat djur avsluta djurets lidandet trots att det inte är jakttid. Just när det gäller varg är frågan troligen så infekterad att det inte finns några jägare som vill ta beslutet om att skjuta den skadskjutna vargen trots att det sannolikt finns juridiskt stöd för det. Konsekvenserna för en jägare skulle kunna bli risk för åtal och att jägaren blir av med sina vapen om man i den juridiska processen påstår att det har rört sig om jakt.

Det kan inte vara i någons intresse att det finns en varg i naturen som är skadskjuten och som inte kan skaffa sig föda. Vargen är kraftigt avmagrad; det är på gränsen till djurplågeri. Det borde vara möjligt att antingen bevilja skyddsjakt från länsstyrelsen eller ge en grupp jägare möjlighet att avsluta lidandet för vargen via förändringar i jaktförordningen.

Min fråga till statsrådet Jennie Nilsson är:

Avser statsrådet att initiera förändringar av gällande lagstiftning så att djur i naturen inte får fortsätta att lida enligt beskrivningen ovan?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders